RAHANDUS.

Kuni 1. aprillini 1935, millal pandi maksma uued juhised, teostati linnade eelarvete ja aruannete koostamist ning raamatupidamist Linnadeliidu poolt väljatöötatud ja Siseministeeriumi poolt heaks kiidetud juhtnööride kohaselt.

Linna sissetulekute, väljaminekute, eelarvete ja aruannete seaduse § 167 (VSKK nr. 274 — 1917, art. 2 010) põhjal andis siseminister kokkuleppel majandusministriga ja riigikontrolöriga linnade eelarvete ja aruannete koostamise ning raamatupidamise kohta juhised, mis avaldati Riigi Teatajas nr. 22 — 1935, art 204 ja mis hakkasid kehtima 1. aprillist 1935.

Juhiste kohaselt on aasta-eelarve linnavalitsuse majandusliku tegevuse aluseks ja sisaldab linnaomavalitsuse kogu tulude ja kulude loetelu. Linna tulud ja kulud jagunevad korralisteks ja erakorralisteks. Korralisteks loetakse sellised tulud ja kulud, mis oma iseloomult on enam-vähem alatised ja kordudes aasta-aastalt määratakse tavaliste tarviduste rahuldamiseks. Erakorralisteks loetakse sääraseid tulusid, mis saadakse ühekordselt ja suuremal määral, nagu kinnisvarade realiseerimisest, laenude tegemisest jne. Erakorralisteks kuludeks loetakse sellised, mis tekivad suuremaist ühekordseist, aasta-aastalt mittekorduvaist tarvidustest, nagu kinnisvara või suuremas ulatuses vallasvara muretsemisest, hoonete ehitamisest, varade väärtust tõstvaist põhjalikest uuendustest, erikapitalide ja fondide asutamisest või erakordseist laenude kustutamisest.

Eelarve tulud ja kulud, nii korralised kui erakorralised, viiakse lõppkokkuvõttes kumbki omaette tasakaalu, kusjuures on nõudeks, et erakorralised tulud ei tohi olla korraliste kulude katteks.

Juhiste kohaselt teostatakse linnavalitsuste raamatupidamist kahekordse süsteemi järgi ja eelarve alusel büdžetiliselt arvestamisega (eelarvet korrespondeerimata). Rahaliste ja aineliste varade vastuvõtmist

Tartu IV, lk. 210